

تولید گیاهان بذرالبنج تراریخت (*Hyoscyamus muticus*) بوسیله آگروباکتریوم رایزوزنز

محسن محمودنیا میمند - محمد فارسی - حسن مرعشی - فرج الله شهریاری - جعفر ذوالعلی^۱

تاریخ دریافت ۸۵/۸/۱۷

چکیده

گیاهان بذرالبنج منبع مهمی از آکالوئیدهای تروپانی هستند. این مواد در ریشه گیاه تولید شده و سپس به قسمتهای هوایی گیاه منتقل می شوند. ریشه های موین حاصل از تلقیح قطعات برگ گیاه بذرالبنج با باکتری *Agrobacterium rhizogenes*، قادر به باززایی به گیاه کامل هستند. این تحقیق با هدف بررسی ثبات ژنتیکی در گیاهان باززایی شده و نتایج آنها و مقایسه میزان رشد ریشه در گیاهان تراریخت با گیاهان معمولی صورت گرفت. قطعات برگ و گره ای از گیاهان بذرالبنج، با باکتری *A. rhizogenes* نژاد LBA9402 مایه زنی گردید. ریشه های موین پس از ظهور در محیط کشت مایع B5 تثبیت شدند. سپس کشت های ریشه موین جهت باززایی به محیط کشت های جامد MS و B5 با ترکیبات مختلف هورمون های اکسینی و سیتوکینی منتقل گردیدند گیاهان تراریخت باززایی شده از لحاظ ظاهری تفاوت قابل ملاحظه ای با یکدیگر و با گیاهان شاهد نشان دادند. از لحاظ شکل، اندازه برگها و همچنین تولید گل و بذر تفاوت زیادی در بین آنها وجود داشت. نتایج حاصل از آزمایشات PCR برای ژن *rolB* از T-DNA باکتری، ماهیت تراریختی گیاهان باززایی شده را تایید نمود.

واژه های کلیدی: *Hyoscyamus muticus*، *Agrobacterium rhizogenes*، ریشه موین، آکالوئیدهای تروپانی.

مقدمه

بذرالبنج مصری یکی از گیاهان دارویی مهم از خانواده سولاناسه و جنس هیوسیاموس می باشد. وجود آن در ایران در نواحی مرکزی، جنوبی و جنوب شرقی گزارش شده است. آتروپین، هیوسیامین و اسکوپولامین، متابولیت های ثانویه گیاهی از گروه آکالوئیدهای تروپانی هستند که در این گونه گیاهی تولید می شوند. این مواد آنتی کلینرژیک هستند و سیستم عصبی پاراسمپاتیک را تحت تاثیر قرار داده و در پزشکی برای آرام نمودن علائم بیماری پارکینسون، گشاد کردن مردمک چشم و افزایش ضربان قلب، خنثی کردن سستی ماهیچه های صاف ناشی از ترکیبات فسفره آلی، و کاهش ترشح عرق و اسید معده مورد استفاده قرار می گیرند (۸). این مواد در ریشه گیاه سنتز شده و سپس به قسمت های دیگر گیاه منتقل می شوند میزان تولید آنها به صورت طبیعی کم می باشد و سنتز شیمیایی و مصنوعی این ترکیبات پیچیده و گران است، بنابراین استفاده از روش هایی برای

افزایش میزان تولید این ترکیبات و همچنین کاهش هزینه های تولید آنها ضروری به نظر می رسد.

اوکسمان - کالدنتی و همکاران (۵) امکان افزایش مقدار اسکوپولامین را در *H. muticus* با گزینش گیاهان اینبرد در طی چهار نسل مورد بررسی قرار دادند و به گیاهان حاوی مقادیر زیاد اسکوپولامین دست یافتند. حداکثر مقدار اسکوپولامین در برگها از ۴٪ تجاوز نمود که از میزان آن در لاین های والدینی ۲۰ برابر بیشتر بود. کشت بافتها و سلولهای گیاهی نیز به نحو گسترده ای مورد مطالعه قرار گرفته اند. کشتهای تمایز نیافته همچون کشتهای کالوس و سوسپانسیون سلولی، مقادیر بسیار کمی آکالوئید تولید می نمایند و همچنین عدم ثبات در تولید از خود نشان می دهند. کشت بافتهای تمایز یافته در شرایط این ویترو از ثبات بیشتری برخوردار بوده و تولید آکالوئید آنها بیشتر است. آکالوئیدهای تروپانی که به مقدار بسیار کم در سلولهای تمایز نیافته سنتز می شوند، در مقادیر نسبتاً زیادی در ریشه های کشت شده تولید

۱- نفر اول و پنجم دانشجویان دکتری، نفر دوم دانشیار، نفر سوم و چهارم استادیاران گروه بیوتکنولوژی دانشکده کشاورزی، دانشگاه فردوسی مشهد

کشت باکتری

در این تحقیق از باکتری طبیعی *A. rhizogenes* نژاد LBA9404 استفاده گردید. جهت تهیه سوسپانسیون باکتریایی مناسب جهت تلقیح، از کشت ۴۸ ساعته باکتری در محیط کشت مایع YMB+Rif استفاده شد. برای تهیه محیط کشت ابتدا تمامی اجزاء مورد نظر را به آب مقطر اضافه کرده و بعد از به حجم رساندن محلول، pH به ۷ رسانده شد. پس از اینکه محیط اتوکلاو گردید و تا دمای ۵۰ درجه سانتیگراد سرد شد، آنتی بیوتیک ریفامپین با غلظت ۵۰ میلی گرم در لیتر به محیط اضافه شد. این آنتی بیوتیک به علت ناپایداری در دمای بالا، باید درون متانول حل شود و سپس به درون محیط اتوکلاو شده فیلتر شود. این کشت ها برای رسیدن به غلظت مناسب جهت تلقیح ریزنمونه های گیاهی، در شیکر انکوباتور با سرعت ۱۰۰ دور در دقیقه و دمای ۲۷ درجه سانتیگراد قرار داده شدند (۱۱).

تلقیح قطعات برگ و گره ای و حذف باکتری

جهت تلقیح ریزنمونه های برگ و گره ای گیاهچه استریل، بعد از ایجاد زخم در محل رگبرگ میانی سطح زیرین ریزنمونه های برگ و همچنین در محل گره ریزنمونه های گره ای، مقداری از سوسپانسیون باکتریایی (کشت ۴۸ ساعته) با استفاده از یک سرنگ هامیلتون در محل زخمها تلقیح گردید. سپس ریزنمونه های برگ و به صورتی که سطح زیرین آنها به طرف بالا قرار گیرد و ریزنمونه های گره ای بصورت خوابیده از بغل و با حفظ قطبیت بر روی محیط کشت جامد B5 محتوی ۲ درصد ساکاروز قرار داده شدند و در دمای $25 \pm 2^\circ C$ و فتوپریود ۸:۱۶ (تاریکی: روشنایی) اینکوبه شدند (۱۱).

پس از گذشت دو روز از زمان تلقیح، بدلیل رشد سریع باکتری در اطراف ریزنمونه ها، عمل انتقال ریزنمونه ها به سطح محیط کشت جامد B5 تازه محتوی 500 mg/L آنتی بیوتیک سفوناکسیم صورت گرفت. این عمل هر چهار روز یکبار تا حذف کامل باکتریها تکرار گردید. این کشتها در دمای $25 \pm 2^\circ C$ و فتوپریود ۸:۱۶ (تاریکی: روشنایی) قرار داده شدند (۱۱).

تولید کلون های ریشه موئین

پس از ظهور ریشه های موئین از محل تلقیح با باکتری و رشد تقریبی آنها بطول ۳ cm، این ریشه ها قطع گردیده و برای تولید

می گردند. همچنین تولید آکالوئیدها در گیاهان تراریخت بذربالنج توسط چندین محقق مورد بررسی قرار گرفته است (۶، ۷، ۸ و ۹). در تحقیقاتی ژن *h6h* ستفاده از دو نژاد آگروباکتریوم ریزوژنز LBA9402 و 15834 به ریشه های موئین *H. muticus* انتقال یافت و کلون های ریشه موئین تراریخت جدید بدست آمد. مقدار اسکوپولامین در بهترین کلون ها، ۱۰۰ برابر مقدار آن در ریشه های موئین تیپ وحشی بود (۲ و ۳). ذوالعلی و همکاران (۱۱) افزایش میزان رشد ریشه های موئین تراریخت بذربالنج حاصل از تلقیح با *A. rhizogenes* را تا چهار برابر ریشه های معمولی گزارش کردند در حالیکه میزان تولید آکالوئید در واحد وزن خشک در ریشه های تراریخت با ریشه های معمولی از لحاظ آماری تفاوتی نشان نداد.

آگروباکتریوم، باکتری خاکزی گرم منفی و مولد بیماری ریشه موئین در گیاهان میزبان می باشد که با انتقال قسمتی از پلاسمید Ri (القائه کننده ریشه) خود، به نام T-DNA، به ژنوم گیاه میزبان، باعث ایجاد بیماری ریشه موئین در گیاه می شود (۱). با استفاده از کشت بافت و تغییر در ترکیبات هورمونی امکان باززایی گیاه تراریخت کامل از این ریشه های موئین وجود دارد (۴). با توجه به این که آکالوئیدهای گیاه بذربالنج در ریشه آن تولید می شوند، در صورت تولید گیاهان تراریخت با میزان تولید ریشه موئین زیاد، انتظار می رود که میزان تولید آکالوئیدها در گیاه افزایش یابد. این تحقیق با هدف بررسی ثبات ژنهای منتقل شده از باکتری به گیاه و مقایسه اثر این ژنها بر خصوصیات گیاه تراریخت انجام گرفت.

مواد و روش ها

تهیه گیاهچه استریل

ابتدا پوسته بذور *H. muticus* با کاغذ سمباده خراش داده شدند. سپس در زیر هود لامینار ایرفلو با محلول هیپوکلریت سدیم ۱٪ به مدت ۱۰ دقیقه ضد عفونی و سپس سه مرتبه با آب مقطر استریل شستشو و در درون ظروف پتری و روی کاغذ صافی استریل مرطوب به مدت ۲۴ ساعت برای جذب آب قرار داده شدند. سپس ظروف پتری به مدت ۴۸ ساعت در یخچال گذاشته و بعداً به دمای محیط برگردانده شدند. بذور جوانه زده برای تهیه گیاهچه استریل به داخل لوله های آزمایش بر روی محیط کشت جامد MS محتوی ۱٪ ساکارز منتقل گردیدند (۱۱).

گلدان‌های پلاستیکی با ترکیب ۱:۱:۱ ورمیکولیت، خاک و شن منتقل و در شرایط نوری ۸:۱۶ و دمایی $25 \pm 2^\circ C$ قرار داده شدند (۴).

به منظور بررسی و مقایسه اثر ژنهای منتقل شده از آگروباکتریوم بر سرعت رشد ریشه در بذرهای بدست آمده از گیاهان تراریخت و گیاهان معمولی، پس از جوانه زنی این بذرها، هر هفته یکبار طول ریشه آنها اندازه گیری شد و مورد مقایسه قرار گرفت.

بررسی ماهیت تراریختی

ظهور ریشه‌های موئین، به دلیل انتقال T-DNA پلاسمید Ri آگروباکتریوم رایزوزنز به سلول‌های گیاهی می‌باشد. بنابراین برای تایید تراریختی گیاهان باززایی شده از ریشه‌های موئین و ثبات ژن‌های منتقل شده از آگروباکتریوم به ژنوم گیاه در گیاهان نسل T_0 و T_1 از آزمایش PCR اختصاصی برای ژن *rolB* پلاسمید Ri باکتری استفاده شد.

طراحی آغازگر PCR

طراحی آغازگر اختصاصی برای تکثیر ژن *rolB* با استفاده از نرم افزار primer premier 5 و پس از تهیه توالی ژن *rolB* پلاسمید Ri آگروباکتریوم رایزوزنز از سایت NCBI صورت گرفت. سپس توالی پرایمر طراحی شده، با استفاده از نرم افزار BLAST، برای مشخص شدن همولوژی آن با DNA باکتری مورد نظر، بررسی شد که همولوژی آن با بخشی از توالی ژنی متناظر در نژاد LBA9402 آگروباکتریوم رایزوزنز، تایید شد. توالی پرایمرهای رفت و برگشت مورد استفاده برای تکثیر قطعه‌ای (به طول ۱۹۶bp) از ژن *rolB* به صورت زیر بود:

پرایمر رفت: 5'-CCTCCTCGCCTTCCTGAT-3'

پرایمر برگشت: 3'-ATTCCTTCCACGATTTCAACC-5'

استخراج DNA و تعیین خلوص و غلظت DNA

DNA گیاهان باززایی شده (نسل T_0)، نسل T_1 و گیاهان معمولی (شاهد) به روش دلاپورتا تغییر یافته استخراج گردید. DNA استخراج شده در $150 \mu l$ از بافر TE بطور کامل حل شد و در دمایی $20^\circ C$ - نگهداری شد. استخراج DNA باکتری با استفاده از کیت DNA Prep DIAtom انجام شد. خلوص و

کلونهای انفرادی در محیط کشت مایع B5 فاقد هورمون کشت داده شدند. انکوباسیون کشتها در شرایط تاریکی و دمایی $25 \pm 2^\circ C$ بر روی شیکر با سرعت ۹۰ rpm صورت گرفت و عمل واکشت در فواصل زمانی ۳۰ روزه انجام شد.

انتقال کالوس‌ها و ساقه‌های خودالقا به محیط‌های جدید واکشت ریشه‌های موئین در محیط کشت مایع B5 باعث تولید کالوس و ساقه‌های خودالقا در بعضی از کلون‌های ریشه موئین شد. ساقه‌های خودالقا به محیط کشت MS و B5 بدون هورمون منتقل گردیدند و کالوس‌ها نیز به منظور بررسی اثر تنظیم‌کننده‌های رشد بر رشد آنها، در آزمایش فاکتوریل با چهار سطح 2,4-D (صفر، ۰/۵، ۱، ۲ میلی گرم در لیتر) و سه سطح NAA (صفر، ۰/۵ و ۱ میلی گرم در لیتر) در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار و در محیط کشت جامد MS حاوی ۳۰ g/L ساکاروز و ۰/۸ درصد آگار واکشت گردیدند. بعد از گذشت یک ماه از کشت، میزان وزن تر و وزن خشک کالوس‌ها (بدین منظور کالوس‌ها به مدت ۴۸ ساعت در آون با دمای ۷۲ درجه سانتی‌گراد قرار داده شدند) اندازه گیری و با یکدیگر مقایسه گردید. همچنین به منظور بررسی اثر تنظیم‌کننده‌های رشد بر اندام‌زایی کالوس‌ها، آزمایشی فاکتوریل با سه سطح BAP (صفر، ۰/۵ و ۱ میلی گرم در لیتر) و سه سطح NAA (صفر، ۰/۵ و ۱ میلی گرم در لیتر) در قالب طرح کاملاً تصادفی و با دو تکرار در محیط کشت جامد MS حاوی ۳۰ g/L ساکاروز و ۰/۸ درصد آگار انجام شد. و در پایان درصد ساقه‌های باززایی شده از فرمول زیر محاسبه شد و با یکدیگر مقایسه گردید.

$$\text{درصد کالوس‌ها} = \left(\frac{\text{تعداد کل کالوس‌ها}}{\text{تعداد کالوس‌های باززایی شده}} \right) \times 100$$

مقاوم سازی گیاهچه‌های باززایی شده

گیاهچه‌های باززایی شده برای سازگار شدن به شرایط محیطی، به مدت دو هفته در شرایط هیدروپونیک و با محلول غذایی هوگلند کشت گردیدند. در چند روز اول جهت حفظ رطوبت و سازگاری تدریجی گیاهچه‌ها روی هر یک از آنها یک لیوان یکبار مصرف شفاف قرار داده شد. گیاهچه‌ها سپس به

جدید حاوی ۵۰۰ mg/L آنتی بیوتیک سفوتاکسیم منتقل گردیدند. بعد از چهار بار واكشت ریزنمونه ها در محیط های حاوی آنتی بیوتیک رشد باکتری بطور کامل متوقف شد.

اولین ریشه ها پس از گذشت دو هفته از زمان تلقیح ظاهر شدند و این فرایند تا ۴۰ روز پس از تلقیح ادامه داشت. ریشه های موئینی که از مکان تلقیح بر روی ریزنمونه ظاهر شدند، فاقد زمین گرایی بوده و از رشد بسیار سریع، همراه با تولید انشعابات جانبی فراوان برخوردار بودند. کلونهای مختلف، از سرعت رشد مختلف برخوردار بوده و تنوع قابل ملاحظه ای در رشد آنها مشاهده گردید. این ریشه ها در محیط کشت فاقد هورمون، براحتی رشد نموده و انشعابات فراوان تولید نمودند.

بعد از سه تا چهار واكشت ریشه های موئین، بعضی از کلون های ریشه موئین، کالوس تولید کردند و بعضی دیگر از کلون ها، ساقه های خودالقا تولید نمودند. علاوه بر این بعضی از کلون ها، هم تولید کالوس و هم تولید ساقه خودالقا کردند. کلون هایی که تولید کالوس کردند از کلون هایی که ساقه خودالقا تولید کردند، رشد بیشتری داشتند.

غلظت DNA استخراج شده از باکتری و گیاه بوسیله دستگاه اسپکتروفتومتری و جذب در طول موج ۲۶۰ و ۲۸۰ نانومتر (نسبت جذب در طول موج ۲۶۰ به ۲۸۰ نانومتر برای نمونه DNA خالص ۱/۸ می باشد) و همچنین انجام الکتروفورز بر روی ژل آگاروز ۱٪ تایید و تعیین گردید.

واکنش زنجیره ای پلیمرز برای ژن *rolB*

تکثیر ژن *rolB* با استفاده از واکنش PCR در حجم نهایی ۲۵ μl برای هر مخلوط واکنش انجام شد. مخلوط واکنش شامل ۲/۵ مایکرولیتر بافر PCR (۱۰x)، ۰/۵ مایکرولیتر dNTPs (10mM)، ۱/۲ مایکرولیتر (50mM) MgCl₂، یک مایکرولیتر از هر یک از آغازگرها با غلظت ۱۰ پیکومول در مایکرولیتر، ۰/۲ مایکرولیتر DNA پلیمرز تک (۵ واحد در مایکرولیتر)، ۵۰ نانوگرم DNA ژنومی و بقیه تا حجم ۲۵ مایکرولیتر آب دوبار تقطیر استریل (۱۸/۶ مایکرولیتر) اضافه گردید. واکنش PCR با استفاده از دستگاه تروموسایکلر گرا دیانت مدل Biometra و با برنامه چرخه ای زیر انجام شد (جدول ۱).

جدول (۱) برنامه چرخه ای واکنش زنجیره ای پلیمرز برای تکثیر قسمتی از ژن *rolB*

مرحله واکنش	واسرشت سازی	اتصال	بسط
سیکل اول (۱)	۵،۹۴ °C دقیقه	۱،۵۷ °C دقیقه	۱،۷۲ °C دقیقه
سیکل ۲ تا ۳۴	۱،۹۴ °C دقیقه	۱،۵۷ °C دقیقه	۱،۷۲ °C دقیقه
سیکل آخر (۳۵)	۱،۹۴ °C دقیقه	۱،۵۷ °C دقیقه	۶،۷۲ °C دقیقه

نتایج و بحث

نتایج تجزیه واریانس اثر هورمون های 2,4-D و NAA بر میزان رشد کالوس ها، نشان داد که اثر هورمون های 2,4-D و NAA در سطح ۵٪ α و اثر متقابل این دو هورمون در سطح ۱٪ α معنی دار است (جدول ۳). بیشترین میزان رشد کالوس ها در محیط کشت حاوی 2,4-D با غلظت ۱ mg/L و NAA با غلظت ۰/۵ mg/L بدست آمد. غلظت های بالای 2,4-D و NAA بعد از مدتی مانع انجام عمل فتوسنتز گردیده و کالوس هایی به رنگ زرد تا سفید تولید کردند. کمترین رشد کالوس در محیط های فاقد 2,4-D صورت گرفت. با اینکه بیشترین رشد در محیط حاوی 2,4-D با غلظت ۱ mg/L و NAA با غلظت ۰/۵ mg/L انجام شد ولی چون خصوصیات کالوس

از خراش سطح بذور توسط کاغذ سمباده و شوک سرمایی استفاده شد که به جذب آب و از بین بردن دوره خواب بذور کمک زیادی کرد، بطوریکه بذوری که این تیمارها بر روی آنها انجام نشد بسختی جوانه زدند.

میزان تراکم نوری (OD) مناسب برای آگروباکتریوم جهت تلقیح (کشت همجوار) ۰/۸ - ۰/۵ می باشد که کشت ۴۸ ساعته باکتری غلظت مناسبی (OD = ۰/۶) جهت تلقیح ریزنمونه ها را فراهم کرد. چند روز بعد از تلقیح هاله ای ناشی از رشد باکتری سطح محیط کشت را پوشاند که جهت نجات ریزنمونه ها از رشد باکتری به محض مشاهده هاله باکتریایی ریزنمونه ها به محیط های

هورمون‌ها تاثیر معنی داری در اندام‌زایی کالوس‌ها ندارد ($\alpha = 5\%$). بعبارت دیگر کالوس‌ها بدون نیاز به هورمون قادر به باززایی به گیاه کامل می‌باشند (شکل ۳ و ۴) و استفاده از تنظیم‌کننده‌های رشد اثری در افزایش میزان باززایی ندارد (شکل ۲). علت این امر را می‌توان به تولید داخلی هورمون‌ها اکسینی و سایتوکینینی در کالوس‌های تراریخت در اثر حضور و بیان ژنهای مسئول تولید این هورمون‌ها از آگروباکتریوم رایزوزنز و همچنین افزایش حساسیت بافت‌های تراریخت به سطح هورمونی نسبت داد. حضور این ژنها در گیاهان تراریخت باززایی شده باعث شد که در مرحله تولید ریشه، این گیاهچه‌ها در محیط‌های فاقد هورمون خارجی به خوبی ریشه دار شوند. این ریشه‌ها فاقد خاصیت زمین‌گرایی بودند و از رشد سریعی برخوردار بودند. این یافته با نتایج تحقیق اوکسمان-کالدنتی (۴) هماهنگی دارد.

گیاهان (نسل T_0) بعد از شش ماه که در شرایط دمایی $25 \pm 2^\circ C$ و شرایط نوری ۸:۱۶ (تاریکی: روشنایی) قرار گرفتند، تولید گل کردند. حدود نیمی از گیاهان گلی تولید نکردند و از آن تعدادی که گل تولید کردند نیز تعدادی گل‌های ناقص و تغییر یافته تولید کردند که بذری تولید نشد. طول مرحله گلدهی

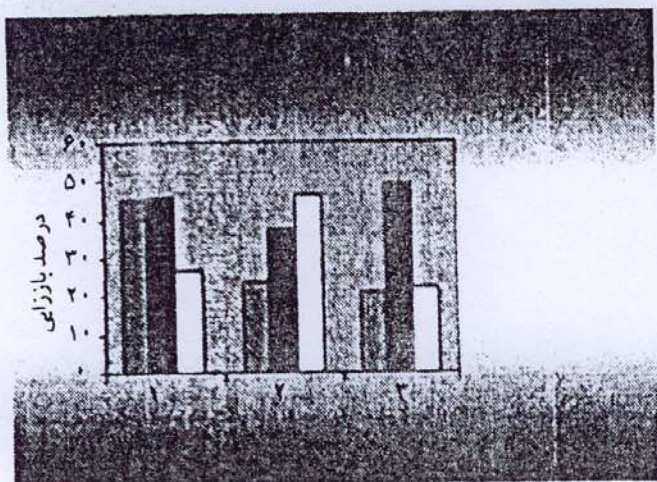
تولید شده برای باززایی مناسب نبود، عملاً برای باززایی این سطح هورمونی پیشنهاد نمی‌شود. محیط کشت‌های با رشد کمتر ولی حالت تمایز یافتگی بیشتر، مثل محیط کشت‌های حاوی $1-2 \text{ mg/L}$ ، برای باززایی مناسب‌تر هستند. شکل (۱) اثر سطوح مختلف هورمون‌های 2,4-D و NAA بر روی میزان وزن خشک کالوس‌ها را نشان می‌دهد.

ژنهای *aux* در منطقه TR از T-DNA و ژنهای *rol* (*root loci*) در ناحیه TL از T-DNA پلاسمید Ri آگروباکتریوم رایزوزنز مسئول القای ریشه موثین در گیاه می‌باشند. تولید کالوس به علت وجود یک منبع داخلی از هورمون اکسین در نتیجه ورود ژنهای مسئول تولید اکسین از آگروباکتریوم به گیاه می‌باشد (۱۰). از جمله ژنهایی که در تولید ترکیبات اکسینی دخالت دارند ژنهای *rolA*، *rolB* و *rolC* می‌باشند که ترکیبات مشابه اکسین تولید می‌نمایند. علاوه بر این ژنها، در بخش TR-DNA پلاسمید آگروباکتریوم، ژنهای *tms-1* و *tms-2* نیز حضور دارند که مسیر بیوستیزی دیگری برای اکسین فراهم می‌نمایند.

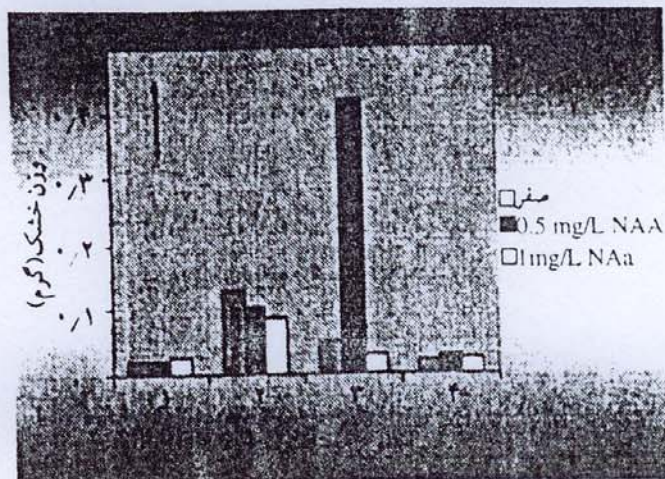
نتایج تجزیه واریانس اثر هورمون‌های BAP و NAA بر اندام‌زایی کالوس‌ها نشان داد که از نظر آماری استفاده از این

جدول (۲) اثر سطوح مختلف هورمون‌های 2,4-D و NAA بر خصوصیات کالوس‌ها

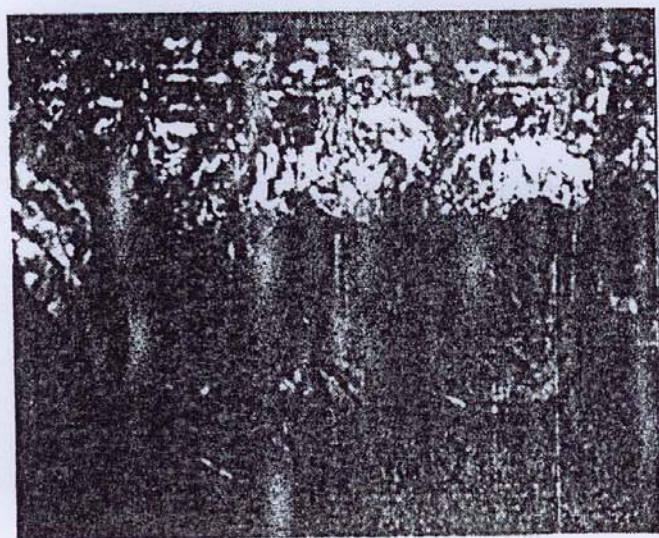
شماره محیط	میزان 2,4-D (mg/L)	میزان NAA (mg/L)	میزان رشد	رنگ کالوس	فوتوپ کالوس
یک	۰/۵	صفر	متوسط	سبز کم رنگ	نسبتاً نرم
دو	۱	صفر	متوسط	سبز کم رنگ	نسبتاً نرم
سه	۲	صفر	متوسط	سبز کم رنگ	نسبتاً نرم
چهار	صفر	۰/۵	کم	سبز پر رنگ	توده‌های کروی، سلولها چسبیده به هم (در حال تمایز)
پنج	صفر	۱	کم	سبز پر رنگ	توده‌های کروی، سلولها چسبیده به هم (در حال تمایز)
شش	۰/۵	۰/۵	زیاد	سفید	ترد، نرم و آبدار
هفت	۰/۵	۱	زیاد	سفید	ترد، نرم و آبدار
هشت	۱	۰/۵	زیاد	سفید	ترد، نرم و آبدار
نه	۱	۱	زیاد	سفید	ترد، نرم و آبدار
ده	۲	۰/۵	متوسط	سبز کم رنگ	نسبتاً نرم
یازده	۲	۱	متوسط	سبز کم رنگ	نسبتاً نرم
دوازده	صفر	صفر	متوسط	سبز پر رنگ	توده‌های کروی، سلولها چسبیده به هم



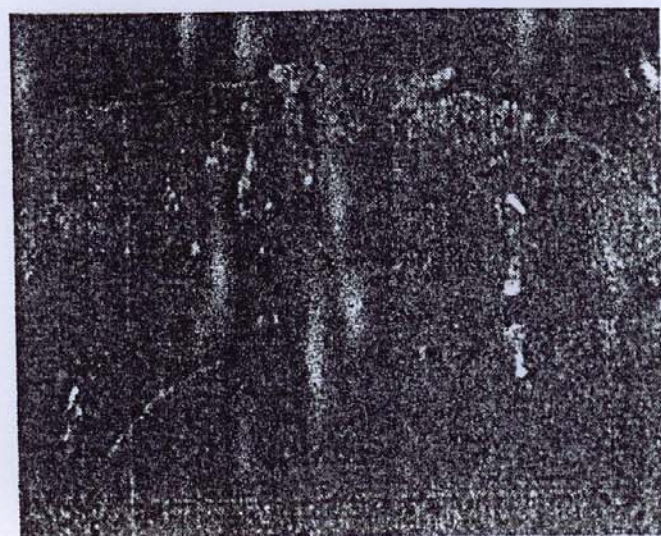
شکل (۲) میزان بازرایی در سطوح مختلف هورمونی



شکل (۱) میزان وزن خشک در سطوح مختلف هورمونی



شکل (۴) تولید ریشه در محیط کشت B5. در گیاهان بازرایی شده



شکل (۳) تولید شاخساره در محیط فاقد هورمون

به نظر می‌رسد عدم تولید گل (گل‌های کامل با گامت‌های جنسی) در اثر تغییرات سوماکلونال و تغییر در توازن کروموزوم‌ها و در نتیجه تشکیل گامت‌ها با تعداد کروموزوم غیر معمول و غیر فعال شدن گامت‌ها باشد. همچنین در مطالعاتی تاثیر ورود بعضی از ژن‌های rol از باکتری به گیاه و اثر آنها بر گلدیمی اثبات شده است. در تحقیق حاضر برای کاهش اثر تغییرات سوماکلونال بر خصوصیات ظاهری و تولید بذر از گیاهان بازرایی شده، از محیط‌های فاقد هورمون نیز استفاده شد (هورمون‌های یکی از منابع اصلی در ایجاد تغییرات سوماکلونال در کشت بافت می‌باشند) که شاید این یکی از دلایل موفقیت در گرفتن بذر از گیاهان بازرایی شده بود، در حالیکه محققان دیگر موفق به گرفتن بذر از گیاهان بذرالبنج تراریخت، نشدند. اوکسمان-کالدنتی و همکاران (۴)، هفت گیاه بازرایی شده از ریشه‌های موثین بذرالبنج تولید کردند که فقط دو تا از این گیاهان تولید گل (گل‌های غیر نرمال) کردند که

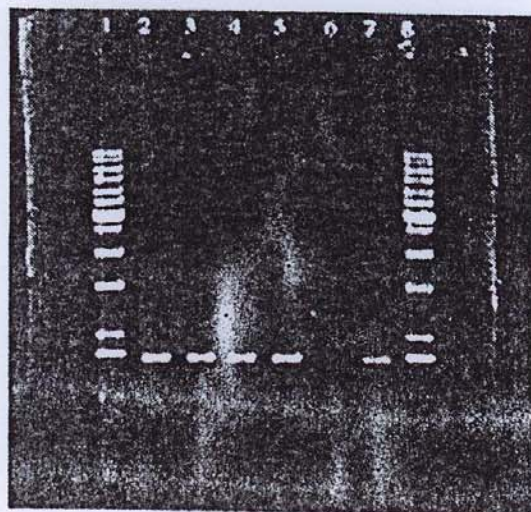
در گیاهانی که گل‌های کامل و بذر تولید کردند دو ماه بود که در اواخر مرحله گلدیمی، در گل‌هایی که در اوایل این دوره تولید شده بودند، بذر تولید گردید. مرحله رسیدگی بذرهای نیز حدود ۴۵ روز بطول انجامید. گیاهان بازرایی شده از نظر ظاهری تفاوت‌های قابل ملاحظه‌ای با گیاهان معمولی داشتند. همچنین این گیاهان در بین خودشان نیز تفاوت‌های آشکاری نشان دادند. غالبیت انتهایی در بعضی از گیاهان بازرایی شده نسبت به گیاهان معمولی کاهش شدیدی نشان داد بطوریکه گیاهان تراریخت شاخه‌های جانبی بیشتری تولید کردند و از ارتفاع کمتری نسبت به گیاهان معمولی برخوردار بودند. در بین گیاهان تراریخت از نظر شکل، اندازه، رنگ و میزان کربک تفاوت زیادی دیده شد، به طوری که بعضی از گیاهان برگ‌های سبز پررنگ، پهن، کرکی و چین خورده تولید کردند و بعضی دیگر برگ‌های باریک به رنگ سبز روشن و بدون چین خوردگی تولید کردند.

جدول (۴) نتایج تجزیه واریانس اثر هورمون های BAP و NAA بر میزان رشد باززایی

منابع تغییرات	درجه آزادی	نسبت F	F > احتمال
BAP	۲	۱/۱۶۲۷	۰/۳۵۵۵
NAA	۲	۰/۳۴۷۱	۰/۷۱۵۸
BAP × NAA	۴	۱/۰۰۰۵	۰/۴۵۵۶

جدول (۳) نتایج تجزیه واریانس اثر هورمون های 2,4-D و NAA بر میزان رشد کالوس ها

منابع تغییرات	درجه آزادی	نسبت F	F > احتمال
2,4-D	۳	۴/۱۷۸۵	۰/۰۱۲۵
NAA	۲	۳/۵۴۹۹	۰/۰۳۹۵
2,4-D × NAA	۶	۳/۵۵۵۹	۰/۰۰۷۴



شکل (۵) PCR ژن *rolB*. چاهک شماره ۱ و ۸: سایز مارکر، چاهک شماره ۲ و ۳: گیاهان باززایی شده، چاهک شماره ۴ و ۵: نسل T_1 ، چاهک شماره ۶: گیاه معمولی و چاهک شماره ۷: آگروباکتریوم رایزوزنز

نباشد می تواند نقش موثری در افزایش تولید این مواد در این گیاه داشته باشد.

با بررسی اسپکتروفتومتری نمونه های DNA استخراج شده مشخص شد که جذب در طول موج ۲۶۰ به ۲۸۰ نانومتر برای نمونه DNA گیاهی از ۱/۷۵ تا ۱/۸۵ متغیر بود که نشان از خلوص DNA استخراج شده داشت. این نسبت برای DNA باکتری برابر با ۱/۵ بود. همچنین غلظت DNA استخراج شده از ۳۰۰ تا ۴۰۰ نانوگرم بر مایکرولیتر برای نمونه های گیاهی متغیر بود. این نتایج با انجام الکتروفورز بر روی ژل آگاروز ۱٪ و مقایسه با شاهد استاندارد نیز تایید گردید.

آزمایشات PCR برای تایید حضور و ثبات قسمتی از ژن *rolB* به طول ۷۱۹ bp بیانگر وجود تکثیر اختصاصی مربوط به این ژن در گیاهان تراریخت و نسل T_1 و عدم تکثیر در گیاهان معمولی بود (شکل ۵).

این دو گیاه نیز موفق به تولید بذر نشدند و همچنین سون و همکاران (۹)، ۳۴ گیاه بذربنچ از ریشه های موثین باززایی کردند که هیچکدام از این گیاهان بذری تولید نکردند.

آزمون ۲ میزان رشد طولی ریشه بذور تراریخت و معمولی نشان داد که میزان رشد ریشه های تراریخت از ریشه های معمولی بیشتر می باشد ($\alpha = 5\%$). افزایش سرعت و میزان رشد ریشه در گیاهان تراریخت نسبت به گیاهان معمولی را می توان به افزایش تولید داخلی هورمون های اکسینی و تعادل هورمونی بوجود آمده تحت اثر بیان ژنهای منتقل شده از باکتری که مسئول تولید این هورمون ها می باشند از جمله ژنهای *rolA*، *rolB*، *rolC* و ژنهای *tms-1* و *tms-2*، نسبت داد (۱۰). از آنجا که میزان متابولیت های ثانویه در گیاه تحت اثر دو عامل بیومس و غلظت متابولیت در واحد بیومس می باشد، بنابراین افزایش در سرعت و میزان رشد ریشه که محل سنتز متابولیت های ثانویه گیاه بذربنچ می باشد در صورتی که همراه با کاهش در غلظت متابولیت در واحد بیومس

1. Chilton. M.D., Tepfer, D., Petit, A., David, C., Casse-Delbart, F. and J. Tempe. 1982 . *Agrobacterium rhizogenes* inserts T-DNA into the genome of the host plant root cells. *Nature*, 295: 432-434.
2. Hashimoto, T., Yun, D.-J. and Y. Yamada. 1993 . Production of tropane alkaloids in genetically engineered root cultures. *Phytochemistry*. 42: 713-718.
3. Jouhikainen, K., Jokelainen, T., Hiltunen, R., Teeri, HT. and K.-M. Oksman-Caldentey. 1999 . Enhanced scopolamine production in Hyoscyamine hairy root cultures by genetic engineering. *Planta*. 208: 545-551.
4. Oksman-Caldentey, K.-M., Kivela, O. and R. Hiltunen. 1991 . Spontaneous shoot organogenesis and plant regeneration from hairy root cultures of *Hyoscyamus muticus*. *Plant Science*. 78: 129-136.
5. Oksman-Caldentey, K.-M., Vuorela, H., Issenegger, M., Strauss, A. and R. Hiltunen. 1987 . Selection for high tropane alkaloid content in *Hyoscyamus muticus* plants. *Plant Breed*. 99: 318-326.
6. Oksman-Caldentey, K.-M., Strauss, A. and R. Hiltunen. 1987 . Optimization of some parameters in cultivating scopolamine-producing cells of *Hyoscyamus muticus*. *Acta. Pharm. Fenn*. 96(2): 91-99.
7. Oksman-caldentey, K.-M., and A. Strauss. 1986 . Somaclonal variation of scopolamine content in protoplast-derived cell culture clones of *Hyoscyamus muticus*. *Planta Med*. 52(1): 6-12.
8. Sevon, N., Biondi, S., Bagni, N. and K.-M. Oksman-Caldentey. 2001 . Transgenic *Hyoscyamus muticus*. In: *Biotechnology in Agriculture and Forestry 48* (Ed. by Y.P.S. Bajaj). pp. 171-200. Springer-Verlag, Berlin-Heidelberg.
9. Sevon, N., Dragar, B., Hiltunen, R. and K.-M. Oksman-Caldentey. 1997 . Characterization of transgenic plants derived from hairy roots of *Hyoscyamus muticus*. *Plant Cell Rep*. 16: 605-611.
10. Spena, A., Estruch, J. J., Prinsen, E., Nacken, W., Van onckelen, H. and H. Sommer. 1992 . Anther specific expression of the *rol B* gene of *Agrobacterium rhizogenes* increases IAA content in anthers and alters anther development and whole flower growth. *Theor. Appl. Genet*. 84: 520-527.
11. Zolala, J., Farsi, M., Gordan, H.-R. and M. Mahmoodnia. 2006 . Producing a high scopolamine hairy root clone in *Hyoscyamus muticus* through transformation by *Agrobacterium rhizogenes*. Article in press.

Production of transgenic *Hyoscyamus muticus* via transformation by *Agrobacterium rhizogenes*

M. Mahmoodnia Meimand- M. Farsi- H. Marashi - F. Shahriari- J. Zolala¹

Abstract

Hyoscyamus plants are important sources of tropane alkaloids which are produced in roots and transferred to aerial parts of the plants. *Agrobacterium rhizogenes* causes hairy root disease in host plants such as solanaceae. Hairy roots which are induced on inoculated explants by *A. rhizogenes*, grow faster than normal roots and they are genetically stable. Furthermore they can regenerate whole transgenic plants. Therefore, there is a possibility that transgenic *H. muticus* plants produce more alkaloid compared with normal ones. This research was conducted with the aim of studying genetic stability in transgenic plants and their progenies and comparing morphological traits in transgenic plants with normal counterparts. Leaf and nodal segments of *Hyoscyamus* plants were inoculated by *A. rhizogenes* strain LBA9402. When hairy roots symptoms appeared, liquid cultures were established in B5 medium without growth regulators. For plant regeneration, calli derived from hairy roots were transferred to free hormone MS and B5 medium and also to MS medium containing different levels of auxins and cytokinins. Considerable differences in morphological traits were observed among regenerated plants as well as between transgenic plants with control ones. Transgenic plants were considerably diverse in leaf size, leaf shape, flower shape and seed capability to produce flower and seed. Transgenic nature of regenerated plants and their progenies were confirmed through PCR by amplifying a specific fragment for *rolAB* genes of bacterial T-DNA.

key words: *Hyoscyamus muticus*, *Agrobacterium rhizogenes*, Hairy roots, Tropane alkaloids